

- будівництва доступного і соціального житла з метою забезпечення досить комфортним, доступним за ціною житлом широким верств населення;
- необхідністю вивчення потенціалу новітніх інженерно-технологічних і конструктивних розробок останніх десятиліть, які розширили діапазон можливих економічно ефективних архітектурно-розпланувальних вирішень в сфері житла;
- відсутністю сучасних системних наукових досліджень в сфері типології багатоквартирного міського житла в нових соціально-економічних умовах України.

Висновки. Соціальне житло є невід'ємною складовою частиною національних систем житлового господарства. Як і інші форми житла, воно є комплексним продуктом. Це означає, що воно пов'язане з багатьма іншими секторами, такими як працевлаштування, охорону здоров'я, транспорт і освіту; соціальне житло також впливає на такі проблеми, як забезпечення енергоефективності та безпеки районів. Житловий фонд відіграє дуже важливу роль в досягненні сталого розвитку.

Будучи складовою частиною роботи в області розвитку, житлове господарство є ключовим елементом у забезпеченні сталого міського розвитку. Ця мета вимагає інтеграційного підходу до соціальних, культурних, екологічних та економічних аспектів житла.

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ БУДИНКІВ-ІНТЕРНАТІВ ДЛЯ ЛЮДЕЙ ПОХИЛОГО ВІКУ

Груздова М.Г.

Науковий керівник – Шкляр С.П., канд. архіт., доцент

Актуальність теми зумовлена необхідністю пошуку нових напрямів і принципів формування будинків-інтернатів для людей похилого віку як стаціонарних установ медико-соціального обслуговування, підвищення рівня дизайну архітектурного середовища, тенденцією до організації безбар'єрного середовища для особливих категорій населення.

Мета дослідження теми полягає у виявленні основних проблем формування будинків-інтернатів для людей похилого віку та визначенні засобів і принципів їх удосконалення.

В архітектурному проектуванні та дизайні має місце тенденція до організації житла з урахуванням індивідуальних особливостей людей, що ним користуються. Для людей похилого віку ця проблема набуває особливого значення. Будинки престарілих в Україні не

відповідають сучасним запитам проживання і обслуговування літніх людей. Як правило, такі заклади знаходяться в непристосованих будівлях, які спочатку несли в основі іншу функцію (наприклад, колишні школи або дитячі садки, гуртожитки та ін.). Архітектурно-образна виразність таких будинків невисока, а організація функціональних процесів незручна. Для цієї вікової групи характерна спадна соціальна мобільність, втрата багатьох соціальних позицій, адже пенсіонери часто є найбільш соціально та фінансово незахищеною частиною населення. Тому організація будинку-інтернату для літніх людей містить цілий комплекс питань: архітектурних, медичних, економічних, соціально-психологічних, культурних.

В Україні будинки-інтернати для людей похилого віку поділяють за такими категоріями:

- 1) *Організація*: приватні; державні.
- 2) *Профіль*: загального типу; профільні.
- 3) *Тип послуг*: без медичної ліцензії; з медичною ліцензією.

В будинках для людей похилого віку муніципального типу є два *джерела фінансування*: державний бюджет і пенсійні надходження. З пенсій підопічних відраховується 75% на роботу установи. Більш привабливі умови проживання надають приватні будинки престарілих. Фінансування таких установ відбувається некомерційними і благодійними організаціями, а також коштами самих мешканців будинків для літніх людей.

Досвід будівництва спеціальних установ досить великий по типології (будинки-інтернати, будинки тимчасового проживання, денний стаціонар, лікарня, обслуговування на дому). Для самостійно проживаючих (одиначків і подружніх пар) в зарубіжних країнах проектують і будують три основних типи будинків: квартирного типу, пансіонати (будинки-інтернати) і будинки лікарняного типу (будинки з догляду за немічними і хронічно хворими).

Основні *принципи архітектурно-планувальної організації* сучасних будинків для людей похилого віку:

Принцип *ергономічності* – формування житлового простору з урахуванням фізіології, психології та гігієни проживання. Він включає аспекти, пов'язані з обмеженням життєдіяльності, в зв'язку з віковими змінами, а також можливості догляду за літньою людиною і супроводження його в разі потреби.

Принцип *федеративності* – створення житлового середовища, де люди похилого віку могли б жити незалежно один від одного, не втрачаючи при цьому можливості в кооперації і спілкуванні. Цей принцип визначає пластичну незалежність житлових осередків або їх

частин, що створює можливість «автономного» життєвого циклу житлової одиниці в рамках загальної структури.

Принцип *компенсуючого простору* – відшкодування втрачених функцій шляхом архітектурно-просторової організації елементів житлового середовища.

Принцип *комфортабельності* – забезпечення комфортними умовами проживання та обслуговування структури житла в залежності від зонування простору. Можливість комфортного проживання, догляду, медичного обслуговування та дозвілля для літніх людей.

Принцип *активності* – створення додаткових функцій для активного проведення часу літніх людей, враховуючи їх інтереси, захоплення і допустимі навантаження.

Сучасна архітектурна практика в галузі організації будинків престарілих повинна бути спрямована не на створення середовища для простого доживання свого життя літніми людьми, а на створення нового, сучасного, архітектурно виразного, комфортного для проживання і проведення часу житла. Як показав досвід, організація середовища будь-якого сучасного будинку престарілих, як правило, розрахована на пробудження у його мешканців зацікавленого і часто активного способу життя. Урахування запропонованих принципів при проектуванні будинків для людей похилого віку може допомогти частково вирішити такі завдання в умовах нашої країни.

ДИЗАЙН АРХИТЕКТУРНОГО СЕРЕДОВИЩА СІТІ ХОЛІВ

Северин В.С.

Науковий керівник – Попова О.А., канд .архіт., доцент

Актуальність проблеми. З початком отримання Україною незалежності, виникла потреба для організації нових законодавчих, виконавчих, та судових органів влади. Це сприяє необхідності реорганізувати існуюче адміністративне середовище та запланувати нові заходи для більш правильної роботи всіх сфер діяльності адміністрації. Чи то в українських масштабах, чи на місцях у кожному місті. Які є прийоми і засоби формування сіті холів? Це і є **метою** даного дослідження.

Формування, розвиток і використання адміністративних об'єктів робить актуальною задачу створення більш комфортних умов праці. Одним із напрямлень практичної реалізації цих умов є впровадження в урбаністичне середовище сіті холів. Оскільки даний тип будівлі ще не має широкого застосування у вітчизняній практиці, представляється необхідним провести **аналіз** функціональної струк-